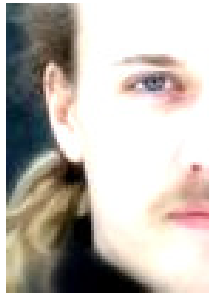

Kandidatarbete – 2007

Institutionen för Jazz tradition.
Kungl. Musikhögskolan i Stockholm

Janne Manninen – Elbas
Inspelning, mixning och producering av egen skiva.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:	SIDA:
INLEDNING	3
MUSIKALISK BAKGRUND	4
ARBETETS SYFTE	5
VIKTIGA PERSONER	6
LÅTARNA OCH MIXNINGEN	16
SLUTORD	28
MIN UTRUSTNING & KÄLLOR	29
ORDLISTA	30
BILAGA 1	33
BILAGA 2	34

INLEDNING:

Examenskoncert är något som länge har funnits i mina tankar. Det var prioritet#1 i min hjärna under lång, lång tid. Jag hade till och med satt ihop ett band, repat in hälften av låtarna och dessutom skrivit fem sidor på denna skriftliga del. Så sprack det...

Anledningarna var många men det började med det faktum att boka lokal i Stockholm inte var det lättaste. Jag försökte förgäves att få tag i Conrad på mosebacke och Ulf på Fasching men inget svar från någon. Jag visste att jag inte ville ha den på skolan så hur skulle jag göra? Tiden rann iväg, de inrepade låtarna började kännas mer och mer passé. Det var liksom inte lika aktuellt och fräscht längre. Det var ett så kallat moment 22. Skulle jag repa in nya låtar som senare blev för gamla för att jag inte hade något konsertdatum eller skulle jag fixa konsertdatum först för att sedan se allt haverera när inte någon av de 17 personerna inblandade i konserten inte kunde... Jag satt fast.

Då kom jag på idén med att göra en inspelning. En hyllning till de musiker och artister jag finner mest givande i dagens läge. Jag har arbetat extremt mycket hemma med min dator inför denna skiva men det känns enbart glädjande då en färdig produkt är mer relevant för min framtid än en konsert på Kungliga musikhögskolan...

Sagt och gjort, saker och ting planerades. Nya examenspapper fylldes i, möten hölls. Fick man göra så här? Var jag tvungen att ha en konsert? När allt var klart och det tydligt framgick att: jo man fick göra en skiva; då satte jobbet igång. Min idé var att producera flera av de låtidéerna jag haft under 2006/2007. Det kan ha varit små fragment, små slingor eller hela låtar. Jag ville även göra två covers. Det visste jag ända från start, dels för att undvika det faktum att jag är värdelös på att skriva sångbara melodier dock grym på beats men också dels för att hedra nedan nämnda hjältar (se kap. Viktiga personer)!

Från början tänkte jag spela alla instrument själv men när jag märkte vilken skillnad i kvalitét det blev och att det gick säkert fyra gånger så snabbt att lägga saker om man kunde sitt instrument så ringde jag lite kära vänner. Dels spelar min flickvän, Hanna Höglind, fiol på en låt, Mattias Fjellström lade gitarr på flera, Tobias Tagesson spelade in trummor på Jerum och Andreas Ekstedt lade lite perkussion. Det finns även lite sång på de två coverlåtarna, det är Carolina Wallin Perez och Matilda Lindell som sjunger.

Alla idéer och små licks kommer dock från min hjärna, men slutresultatet blev så oerhört mycket mer varierande än om jag själv hade suttit med en gammal nylonsträngad gitarr och tragglat, för att dra ett exempel. Det mesta är lagt hemma hos mig (Bergstigen 14 samt Hagalundsgatan 5 i Solna) på min egen hemdator. Också ett litet bevis på att 2007 är väldigt 2007. Man kan göra "skivor" utan bolag och stora studios. Det kändes bra att testa och försöka göra så mycket som möjligt och så bra som möjligt hemma. Det visade sig dock att sång var väldigt känsligt. Därför utnyttjade jag 5 timmar i stora studion på Kungliga musikhögskolan för att lägga sång och lite perkussion.

Låtarna sträcker sig i komposition allt ifrån tidig vår 2006 till tidig sommar 2007, det vill säga kompositioner tillkomna under ett år. Det förekommer vissa facktermer och speciella ord. Dessa förklaras långt bak i den medföljande ordlistan.

Håll tillgodo!

Janne Manninen

MUSIKALISK BAKGRUND:

Everything happens for a reason...

Jag är född i Blekinge 1981. Redan som tioåring blev jag med i mitt första band. Det var ett lokalt dansband i Jämshög och jag hade spelat elbas i tre dagar. Denna händelse ser jag än idag som den mest avgörande för mitt liv. Det är en hisnande tanke att mitt liv hade sett helt annorlunda ut om det inte vore för just detta dansband. I bandet, som hette Idoffs Comp, spelade vi gamla 50-tals låtar. Vi hade spelningar nästan varje helg. Att som basist få denna möjlighet när man är tio år är helt oslagbart! Vi höll ihop i fem år och under denna period lärde jag mig mer än vad man någonsin hade kunnat lära sig på exempelvis kommunala musikskolan. Det var helt oslagbart i det hänseendet att man direkt kunde applicera ackord, toner, skalor och basgångar i det verkliga livet.

På högstadiet gick jag i en så kallad musikklass. Vi hade två timmar mer musik i veckan än de övriga klasserna. Det var efter högstadiet som nästa milstolpe i min musikaliska utveckling skedde: Jag flyttade till Malmö. Jag minns att det var en stor grej. Stackars mamma att tvingas skicka iväg sin son 15 mil ifrån trygga, lugna landet till en lägenhet i stora Malmö! Anledningen till flytten var att jag och fyra kompisar började på den estetiska linjen/musik. Det var en enorm kick att få ha samma lärare som de som gick på musikhögskolan i Malmö hade. Skolorna låg vägg i vägg så jag blev väldigt sporrade att börja öva.

Efter gymnasiet sökte jag mig till olika folkhögskolor, inte för att jag ville det själv utan för att det var något som ”man gjorde”. Jag kom in på Lunnevals folkhögskola som ligger utanför Linköping. De första veckorna var hemska, jag var van vid storstaden och det kändes som jag hade kommit till någon form av hippikollektiv. Efterhand som veckorna gick så kom jag mer och mer in i det. Jag träffade grymma musiker och personer. Jag träffade också de personer som jag idag anser vara mina bästa vänner på Lunneval. Det var också på Lunneval som jag började spela jazz. Innan hade det enbart varit fusion och diverse slick musik, till exempel Toto, Chicago, Dave Weckl med flera. Helt plötsligt fanns det en så kallad ”Real Book” som man tydligen skulle lära sig utantill.

Dagarna gick och efter ett år hade det blivit dags för sökningar igen. Jag kom in på Fridhems folkhögskola i Svalöv. Det var jag och fyra av mina närmsta vänner som kom in. Lyckan var total! På Fridhem spelades det mer och mer jazz men jag kände att jag inte riktigt förstod vad som var bra och vad som var dåligt, och varför!? Det dröjde inte många veckor innan jag hade mötte min framtida radarkompis, Tage (eg. Tobias Tagesson). I likhet med mig förstod han sig inte riktigt på allt tjat om jazzgubbar hit och frijazz dit. Vi bildade ett R&B band ihop och tillsammans med några kompisar började vi spela främst hip-hop och soul. Det kändes direkt i magen att jag hade hittat rätt. Jag kunde relatera till låtar och för första gången på länge direkt känna om något var bra eller dåligt. Det var så skönt, precis som att hitta hem!

I Svalöv gick jag två år. Tage som gick i tvåan när jag började lämnade mig för att gå på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm efter ett år. Det blev mycket tomt efter honom då de nya etterna var extremt jazzinriktade. Jag började känna mig mer och mer skeptisk mot jazz och de människor som verkade ha som mål att kunna alla låtar i den där ”Real Book”. Även jag sökte till Kungl. Musikhögskolan men kom inte in efter min tid på Fridhem. Mitt sikte ställdes mer och mer in på lärarlinjen i Göteborg. Trots Tages idoga försök att övertala mig att flytta till Stockholm kände jag att jag inte riktigt vågade. När det var en vecka kvar till terminsstart i Göteborg ringde Ola Bengtsson upp mig från KMH och undrade om jag ville börja på elbas eller på kontrabas. HURRA!

Efter tre år på KMH känner jag mig nu mer redo och mer säker på vad det är jag gillar än vad jag någonsin har gjort. Det är svart musik såsom soul, funk, hip-hop, R&B, reggae och rap. Det är märkligt hur tiden har sin gång och hur man ändras musikaliskt. Om det inte vore för Marcus Idoff hade jag nog aldrig börjat spela bas och om det inte vore för Tage så hade jag nog fortfarande stått och harvat i ”Real Book” och inte fattat någonting.

SYFTE:

Syftet med mitt examensarbete är att bevisa för mig själv och för andra att jag kan! Jag kan skriva mina egna låtar, jag kan spela in och micka upp trummor, jag kan mixa och få det att låta bra och jag kan få till en slutprodukt som låter grym! Att få full frihet och kunna göra det jag själv vill med mina egna låtar utan att ta någon som helst hänsyn till någon annan kändes väldigt lockande.

Syftet var också att i slutändan ha en produkt i min hand som jag kan söka jobb på. Som jag tidigare nämnde så känns det här arbetet mycket mer givande än en examenskoncert på skolan. Tänk bara grejen att om några månader står jag där med en skiva i handen om jag med gott samvete kan skicka ut till olika radiostationer, producenter och låtskrivare och säga ”Hej, det här är jag”.

Eftersom det tar tid att spela in allt själv tog jag till hjälp av de personer som jag känner bäst. Både musikaliskt och personligt. Det är personer som jag vet kommer att passa mitt arbete perfekt.

I början känns det både nervöst och eggande. Det är härligt att vara själv men vem vet, har jag tagit mig vatten över huvudet?

VIKTIGA PERSONER:

I beskrivningen av låt för låt som snart komma skall dyker det upp en och annan skön rapartist. Dessa är personer som för mig personligen har spelat en stor roll under min musikaliska utveckling. Det kan vara någon textrad, det kan vara deras livsöde, det kan vara bara det att de har ett skönt sound. Här följer en liten genomgång om vilka de är och varför de får vara med på mitt arbete.

Ett stort tack till Lars Skoglund, en kompis till mig, som hjälpt mig hitta acapella filer på vissa av dessa personer. Med acapella menar jag att filerna är med enbart rap på. De är tagna från olika studios och då har man plockat bort allt komp och lämnat kvar enbart rappen.

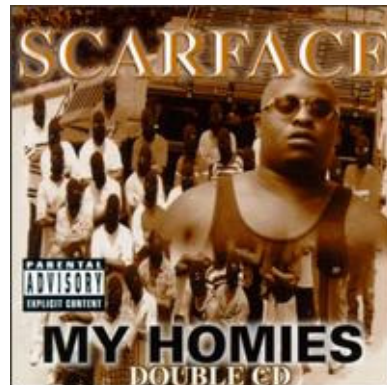
SCARFACE :

Född som Bradley Jordan den nionde november i Houston, Texas. Han är en producent/rappare och har haft en stadig karriär sen 1989. Scarface gjorde sin solodebut redan 1991. Jag har använt mest samplingar från Scarface album "The Fix", då ofta två eller fler olika beats samtidigt. "The Fix" innehåller en grym låt, on my block, där Scarface samplat "Be real black for me" med Donny Hathaway och Roberta Flack. Skivan "The Fix" är den första hiphop-skiva jag köpte, därav ligger Scarface mig varmt om hjärtat.

Scarface är även president och koordinator på det stora skivbolaget Def Jam. Scarface lider av manisk depression och ja, han har tagit namnet från filmen med samma namn.

Soloalbum:

Mr scarface is back-1991
The world is yours-1993
The diary-1994
The untouchable-1997
My homies-1998
The last of a dying breed-2000
The fix-2002
Balls & my word-2003
One humid-2006
My homies part 2-2006

METHOD MAN:

Född som Clifford Smith den första april 1971. Han kommer ifrån Staten Island i New York. Method Man har tagit sitt namn från en film, "The fearless young boxer", där huvudpersonen heter just Method Man.

Method Man blev medlem i det legendariska hip-hop kollektivet Wu Tang Clan 1990, där han snabbt blev en av dess frontfigurer. Han tog dock tidigt avstånd från den "hype" som skedde kring Wu Tang Clan under 90-talet med skor, tröjor, mössor och andra kläder. *"When Wu-Wear started making shoes and sneakers and pants, it was shoddy material. I never rocked that shit."*

Jag tycker personligen att Method Man är den bästa rapparen som lever just nu. Hans unika sätt att formulera ord på samt hans feta basiga stämma gör att han sticker ut ifrån mängden. Jag hörde honom för första gången på D'angelos skiva Voodoo.

Soloalbum:

[Tical](#) -1994

[Tical 2000: Judgement Day](#) -1998

[Blackout!](#) (med Redman) -1999

[Tical O: The Prequel](#) -2004

[4:21](#) The day after -2006

"Roliga" fakta:

- 15 000 serietidningar i ett lager, alla i egna plastfickor
- Rappar aldrig om sitt förflutna som knarklangare.
- Har inte pratat med sin far sen 94
- Har 48 stycken alias (och här kommer dom):

1. *Johnny Blaze* (från serien *Ghost Rider*)
2. *Meth*
3. *Tical*
4. *Mef*
5. *The Iron Lung*
6. *Notorious M.E.T.H.*
7. *Mr. Meth*
8. *Mr. Mef*
9. *Hot Nikkels*
10. *Hot Nixon*
11. *Hot Nix*
12. *The Super Sperm*
13. *Big John Stud*
14. *MZA* ("The Mizza")
15. *The Ghost Rider* (från serien *Ghost Rider*)
16. *The Method Mizza*
17. *Shakwon* (*5% Nation* "righteous name")
18. *The Panty Raider*
19. *Methical*
20. *Metaphysical Man*
21. *Ticallion Stallion*
22. *Jamie Ross* (*Of YJL London*)
23. *Jonny D*
24. *John McLane*
25. *John-John Blazini*
26. *Johnny Dangerous*
27. *Johnny Trechorous*
28. *Joe Quarry* (i "Gravel Pit" musikvideo)
29. *Long John Silver*
30. *Johnny Storm* (från serien *Fantastic Four*)
31. *Ma*
32. *John Doe*
33. *The Shaolin Assassin*
34. *Pepe la Pue*
35. *The Blunted One*
36. *Blaziblaza*
37. *John Blaze-Zeeny*
38. *The M-E-T-H-O-D Man*
39. *John J Phenomenom*
40. *The Heatmeister*
41. *Methodome*

42. Methodonna (från låten "Maaad Crew" på skivan *Blackout!*)
43. Johnny Unitas (från låten "Hellz Wind Staff" på skivan *Wu-Tang Forever/Named after Hall of Fame QB*)
44. Johnny Donnie Brasko
45. M-e-t-h-o-d Guerilla (från låten "Iron God Chamber" på skivan *Masta Killa's , Made In Brooklyn*)
46. Crystal Meth
47. The Billy Goat
48. Methodmon (episode #245 I serien *Pokemon*)

REDMAN:

Redman är född som Reginald Noble den sjuttonde april 1970 i Newark, New Jersey. Hans påbrå är både afroamerikanskt och koreanskt. Redman blev under tidigt 90-tal signad på Def Jam Records. Hans skivdebut blev på EPMD's låt "Hard Core". Redmans sound och rap är väldigt baserad på den gamla p-funken. P-funk är en musikstil som "uppfanns" av gruppen The Parliaments.

Redman är även nära kompis till ovanstående Method Man. De har släppt den fantastiska skivan *Blackout* tillsammans. Det var i samband med ovannämnda D'angelo skiva som jag även kom i kontakt med rapparen Redman. Han är i likhet med Method Man känd för sin unika rappstil och jag tycker att han är en av de bästa på att formulera och uttala ord på ett annorlunda sätt.

Soloalbum:

Whut? Thee album-1992
 Dare iz a darkside-1994
 Muddy waters-1996
 El nino-1998
 Doc's da name-1998
 Blackout (med method man)-1999
 Malpractice-2001
 Red gone wild-2007
 Muddy waters 2-2007

NAS:

Han är född som Nasir Jones den fjortonde september 1973 i Queens New York. Även NAS blev tidigt medlem i kollektivet Def Jam Records. Redan 1991 skrev han under sitt första kontrakt. Hans första alias och artistnamn var Nasty Nas, nu kallas han som sagt var bara Nas. Hans pappa var en känd jazztrumpetare vid namn Olu Dara. Den skiva som NAS mest förknippas med (fortfarande!) är *Illmatic* från 1994. Där bland annat den legendariska producenten Pete Rock gjorde vissa spår. NAS hoppade av skolan tidigt och började göra musik själv i sin källare med kassetbandspelare och en MPC.

NAS är gift med R & B sångerskan Kelis. Under årens lopp har NAS blivit mer och mer kommersiell och därmed tappat lite av hans respekt på gatan och bland hip-hop puritanerna men däremot möjligen tjänat mer pengar, något som ofta går hand i hand, tyvärr!

Han har under senare år haft en så kallad "beef" (slangord för bråk) med den kända rapparen Jay-Z. Mest på grund av att det pågår en aldrig slutande strid om vem som är kung av New York. Han har även verbalt attackerat 50-cent under en konsert i Central

Park, då han enligt ryktet öppnade med att säga *"this is the real shit, not that 50-Cent shit"*.

Det bästa med NAS är hans förmåga att skriva verklighets och realistiska texter. Han är en av de första rapparna som jag började lyssna på som ung. NAS är därav en naturlig rappare att sampla.

Soloalbum:

Illmatic - 1994

It Was Written - 1996

I Am... - 1999

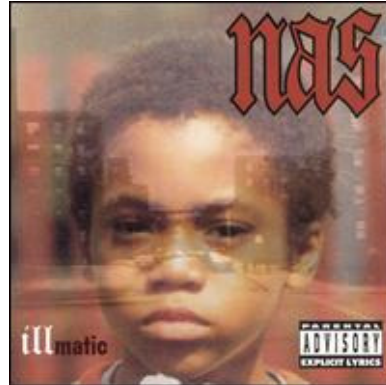
Nastradamus - 1999

Stillmatic - 2001

God's Son - 2002

Street's Disciple - 2004

Hip Hop Is Dead - 2006

LIL'KIM:

Lil' Kim föddes som Kimberley Denise Jones den elfte juli 1975 i Brooklyn New York. Hon är en av de många som haft en hård uppväxt men tagit det som hänt och vänt det till något positivt. När Kimberley var nio så skilde sig föräldrarna. Under tonåren försökte Kimberley knivhugga fadern i ett gräl, varpå han lämnade henne själv i New York och flyttade till en annan delstat. Lil Kim flyttade in tillsammans med mamman igen och dem bodde tillsammans på gatan i en bil!!! Hon levde på gatan när hon träffade Christopher Wallace. Mer känd som Notorious B.I.G. Han var då en stor rappare och hjälpte Kimberley ur sin tunga misär och sitt drogmissbruk.

Lil Kim blev gravid tillsammans med Notorious men valde att göra abort och satsa på sin egen rap-karriär. Hennes debutalbum kom 1996 och hette "Hard Core" (inofficiellt namn: Queen Bitch) året därefter blev hennes pojkvän, Notorious B.I.G mördad/ skjuten. 1997 sjönk Lil Kim in i en tung depression.

Efter två års sjukdom tillfrisknade Lil Kim och släppte ett av hennes mest hyllade album Notorious K.I.M. Skivan hamnade snabbt på top 200 Billboardlistan. Den klättrade så småningom ända upp till plats 4! Det är därifrån och därför (delvis, se ovan) jag valt att göra David Bowies låt, Queen Bitch som en liten hyllning till Lil Kim. Samplingen på skivan är tagen från just Notorious K.I.M. Senare blev Lil Kim mest känd som den raffsetsbeklädde rapparen i musikvideon till filmen "Moulin Rouge". Då tillsammans med bland andra Christina Aguilera och Pink. 2001 vann de en Grammy för den låten.

Soloalbum:

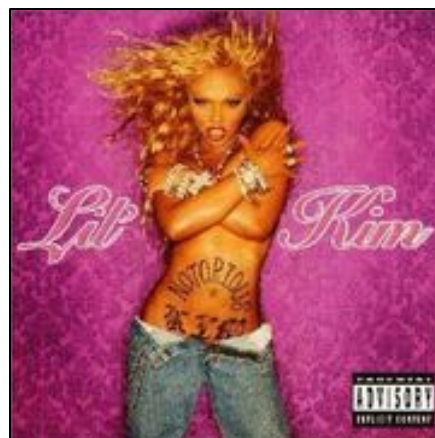
Hard Core - 1996

The Notorious KIM - 2000

La Bella Mafia - 2003

The Naked Truth - 2005

The Dance Remixes - 2006

Lil Kim utmärkelser och priser:

- **Grammy Awards**
 - 1997: Best Rap Performance by a Duo or Group for "Ladies Night (Not Tonight remix)" (with Missy Elliott, Lisa "Left Eye" Lopes, Da Brat, and Angie Martinez) (nomination)
 - 2002: Best Pop Collaboration with Vocals for "Lady Marmalade" (WON)
 - 2003: Best Female Rap Solo Performance for "Came Back for You" (nomination)
 - 2003: Best Pop Collaboration with Vocals for "Can't Hold Us Down" (with Christina Aguilera) (nomination)
 - 2003: Best Rap Performance by a Duo or Group for "Magic Stick" (with 50 Cent) (nomination)

- **MTV Video Music Awards**
 - 1998: Viewer's Choice for "All About The Benjamins" (with P. Diddy and others)
 - 2001: Video of the Year for "Lady Marmalade"
 - 2001: Best Video from a Film for "Lady Marmalade"

- **My VH1 Awards**
 - 2001: Favorite Video ("Lady Marmalade")
 - 2001: Is It Hot In Here Or Is It Just My Video? ("Lady Marmalade")

- **Soul Train Lady of Soul Awards**
 - 1997: Best Video by a Female - Rap/R&B ("Crush On You")
 - 1998: Best Video by a Female - Rap/R&B ("Not Tonight [Remix]")

- **Source Awards**
 - 2003: Female Artist of the Year
 - 2003: Female Single of the Year "The Jumpoff"

- **Teen Choice Awards**
 - 2001: Choice Song of the Summer ("Lady Marmalade")

- **MOBO Awards**
 - 2003: Most Stylish Artist of the Year

- **Radio Music Awards**
 - 2001: Song Of The Year Top 40 Pop Radio-"Lady Marmalade"

- **TMF Awards-Belgium**
 - 2001: Video of The Year-"Lady Marmalade"

- **TMF Awards-Netherlands**
 - 2001: Video of The Year-"Lady Marmalade"

- **ALMA Awards**
 - 2002: Outstanding Song- Motion Picture Soundtrack "Lady Marmalade"

- **ASCAP Music Awards**
 - 2002: Song Of The Year-"Lady Marmalade"

- **MTV Japan Awards**
 - 2002: Best Choreography "Lady Marmalade"

- **MVPA Video Awards**
 - 2002: Best Styling In A Video-"Lady Marmalade"

- **VIBE Awards**
 - 2005: Album Of The Year The Naked Truth (nomination)

- **BET Awards**
 - 2006: Best Female Hip-Hop Artist (nomination)

- **American Music Awards**
 - 2003: Best Female Hip-Hop Artist
 - 2005: Best Female Hip-Hop Artist (nomination)

NOTORIOUS B.I.G:

Född som Christopher George Latore Wallace den 21a maj 1972. Han är uppväxt i Brooklyn, New York. Hans mamma var förskolelärare och hans pappa en lokal politiker. Pappan, George Letore, lämnade Christopher och hans mamma när Christopher var två år. Christophers mamma fick jobba på två jobb för att försörja sin enda son. Redan vid 12 års ålder började Christopher sälja crack på gatorna i Brooklyn. Han är uppväxt under det som kallas "the 80's crack epidemic".

1994 gifte han sig med sångerskan Faith Hill. Samma år släpptes även hans album, "Ready to Die" som blev hans stora genomslag. Under de följande åren trappades ett bråk upp mer och mer mellan de forna vännerna Notorious B.I.G och Tupac Shakur. Det hela eskalerade i september 1996 då Tupac blev mördad i Las Vegas i en så kallad "drive by". B.I.G's inblandning i skjutningen började genast diskuteras. Dock kunde han aldrig bindas till skjutningen då han under samma tid var i en studio i New York.

I oktober 1996 föddes Faith Hill och Notorious B.I.G's första barn, en son. Följande månad släppte Notorious B.I.G's nya stjärnskott (och vänsterprassel) Lil Kim sitt album Hard Core. I mars 1997 åkte Notorious B.I.G till Kalifornien för att göra PR för sin nya singel, Hypnotize. Den 9e mars klockan 0030 lämnade hans följe "The soul train music award". På väg hem till hotellet blev de stoppade av två bilar, i vilken en färgad man i kostym satt med en 9mm pistol. Notorious B.I.G träffades av fyra kulor i bröstet och avled senare på Cedars-Sinai Medical Center.

Jag har valt att ha med Notorious B.I.G i mitt examensarbete för att han är en av dem stora under tiden jag växte upp. Det var inte så mycket gängverksamhet i lilla Jämshög där jag kommer ifrån men man visste mycket väl om man tillhörde Tupac eller Notorious...

Soloalbum:

Ready to die-1994

Life after death-1997

Born again-1999

Duets: The final Chapter-2005

COMMON:

Common är född som Lonnie Rashid Lynn Jr den trettonde mars 1972 i Chicago Illinois. Hans far lämnade Lonnie och hans mor när han var liten så han är likt många andra rappare uppfostrad av sin mor. 1992 släppte han sitt första album "Can You Borrow Me A Dollar". Den fick ett svalt mottagande men växte sig större och större på Chicagos indiescenen. Många fascinerades av Commons lustiga och säregna sätt att rappa på. Hans genomslag som artist kom med skivan "One Day It All Make Sense" från 1997.

Common jobbar mycket med sitt kollektiv The Soulquarians. I The Soulquarians ingår bland andra Commons bästis Jay Dilla också känd som Jay Dee. Han flyttade in med Jay Dee under tiden då han var som sjukast 2006.

Anledningen till att Common är med i mitt examensarbete är att min absoluta favoritskiva genom tiderna är "Like Water for Chocolate". På den skivan arbetade Common väldigt nära med hela Soulquarians. Legender som Jay Dee, D'angelo, James Poyser o Pino Palladino hjälpte till att göra just denna skiva till ett mästerverk.

Soloalbum:

Can i borrow a dollar-1992
Resurrection-1994
One Day It'll All Make Sense-1997
Like Water for Chocolate-2000
Electric Circus-2002
Be-2005
Finding Forever-2007

JAY DEE:

Född som James Dewitt Yancey den sjunde februari 1974 i Detroit. Han växte upp i Detroit med sin mamma som var operasångerska. Han började tidigt intressera sig för musik och olika instrument. Med tiden så blev han en riktig multiinstrumentalist. Jay Dee beskrivs ofta och av många som producenternas producent! Kanye West, Busta Rhymes och Pharell Williams är några som hyllat hans verk. Jay Dee ingick i kollektivet The Soulquarians. Han gjorde en mängd album till många artister. Hans sound var det basfyllda, organiska och ofta mycket skeva beatet.

I mars 2004 började det ryktas om att han var sjuk och under sin turné i USA 2005 satt han mesta av tiden på scenen i rullstol. Det visade sig att han hade fått den ovanliga och obotliga blodsjukdomen TTP. Jay Dee avled den tionde februari 2006 i sitt hem i Kalifornien med sina närmsta omkring sig. Hans sista konsert var i Belgien och hans sista skiva släpptes den sjunde februari. Jay Dee blev efter sin död hyllad världen över, The Roots gjorde ett åtta minuters hyllningsspår på sin nya skiva och en mängd andra artister uttalade sig stort om Jay's producerande. Jay Dee är för mig en stor idol när det gäller att producera, han har ett eget sound och det är med trumsamlingen från låten "The Skip" jag hyllar honom på min version av "Queen Bitch".

Soloalbum:

Fan-tas-tic vol 1-1997
fantastic vol2-2000
Best kept secret-2000
welcome 2 detroit-2001
welcome to detroit inst.-2001
vol 1 unreleased-2002
Vol 2 vintage-2003
Ruff draft-2003
Champion sound instr-2003
Donuts-2006
The shining-2006
The shining instr-2006
Ruff draft re issue-2007

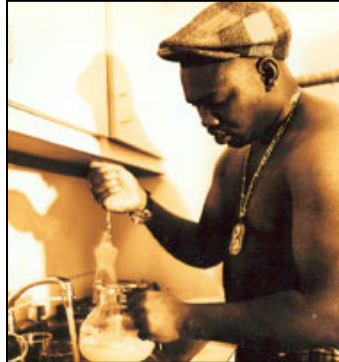
RAEKWON:

Född som Corey Woods den tolfte januari 1970 i Brooklyn New York. Han är även en av medlemmarna i hip-hop kollektivet Wu Tang Clan. Dock blev han aldrig lika känd som Method Man, Ol Dirty Bastard och RZA. Raekwon jobbar ofta tillsammans med sin partner Ghostface Killah, också han en mycket känd rappare.

Raekwon är i mitt tycke en extremt bra historieberättare. Han är mest känd för sin debut skiva, Only built 4 cuban linx.... Den skivan är hyllad många gånger om som ett utav världens främsta hip-hop album!

Studioalbum

Only built 4 cuban linx...-1995
Immobilatiry-1999
The lex diamond story-2003
Only built 4 cuban linx II-2007

BRANDY:

Född som Brandy Rayana Norwood den elfte februari 1979. Hon är uppväxt i Mississippi. Hennes far var präst i den lokala kyrkan så som så många andra amerikanska stjärnor började Brandys karriär i kyrkokören där hon gick med vid elva års ålder. Hon är för övrigt kusin med den kända rapparen Snoop Dogg.

1993 fick hon sitt första skivkontrakt. Men inte förrän 1998 blev hon världskänd genom låten "The Boy Is Mine". Hon är även känd genom sitt skådespeleri. Under åren 1996 till 2001 var hon med i sitcomen "Moesha". Senare var hon med i "Jag vet fortfarande vad du gjorde förra sommaren" där hon spelade mot Jennifer Love Hewitt.

Hennes nästa succé kom med albumet "Aphrodisiac" som delvis producerades av Timbaland (som på senare år gjort succé med bland annat Justin Timberlake och Nelly Furtado). På senare år syns hon i amerikansk tv som domare i programmet "America Got Talent" tillsammans med David Hasselhoff (känd som Mitch i 80-tals serien Baywatch)!

Min absoluta soulsångerska är Brandy. Hennes heta och raspiga röst går rakt in i min själ. Jag har samtliga av hennes skivor och alla är lika bra. Det var ett naturligt val av mig att ha min favoritsångerska med på skivan!

Soloalbum:

Brandy-1994
Never say never-1998
Full moon-2002
Aphrodisiac-2004
The best of...-2005

BUSTA RHYMES:

Busta är född som Trevor Smith Jr den tjugonde maj 1972 i Brooklyn, New York. Hans pappa är ifrån Jamaica vilket hörs tydligt på Busta's sätt att rappa. Det var Chuck D från gruppen "Public Enemy" som gav honom namnet Busta efter en konsert i New York. Hans debutalbum kom 1996 och det hette "The Coming". Det var en blandning av reggae och hip-hop. Busta har även medverkat i många filmer bland annat i en remake på filmklassikern Shaft.

I november 2005 klippte han av sig sina dreadlocks som han haft sedan december 1989. Det var en symbolik för ett nytt skivbolag och en ny start! Busta är nära vän med

Wu Tang Clan och då särskilt Raekwon och Ghost Face. Busta arbetade också ofta med Jay Dee.

Det var under en festivalsommar för många år sedan som jag såg Busta live för första gången. Jag tror det var Hultsfred 1996. Det var nästan 35 grader varmt, marken var sönderbränd och det var den bästa konsert jag hade sett! Sedan dess har jag alltid hållit ett öga på Busta då han är en av de tyngsta rapparna jag vet.

Soloalbum:

The coming-1996
When disaster strikes-1997
Extinction level event-1998
Anarchy-2000
Genesis-2001
It aint safe no more-2002
The big bang-2006
Before hell freezes over-2007

JAY-Z:

Född som Shawn Corey Carter den fjärde december 1970 i Brooklyn, New York. Han är president för en mängd företag i USA. Bland andra Def Jam Records, Roc-A-Fella Records och Rocawear. Han är även den bäst säljande rap artisten i världen.

Shawn och hans mamma blev övergivna av pappan när Shawn var tolv år. Han fick då som tröst av mamman en musikleksak, en så kallad "Boom Box". Shawn hoppade tidigt av college för att börja sälja droger och göra musik. Han har bråklat med rapartisten NAS sedan 1996.

Han är tillsammans med soulsångerskan och före detta Destinys Child medlemmen Beyonce Knowles. Det är från den utgångspunkten jag lärde känna Jay-Z's musik. En lustig väg att gå men jag lyssnade på Destinys Child redan 1997 och fick efterhand veta att sångerskan inte var singel. Hon var tillsammans med någon rappare vid namn Jay-Z. Givetvis var jag tvungen att kolla upp vem detta var. Jag fastnade för hans sätt att skriva texter och variera uttal samt alltid komma upp med grymma hooks.

Soloalbum:

Reasonable Doubt-1996
In My Lifetime, Vol. 1-1997 Vol. 2... Hard Knock Life-1998
Vol. 3... Life and Times of S. Carter-1999
The Dynasty: Roc La Familia-2000 The Blueprint-2001
Jay-Z: Unplugged-2001
The Blueprint²: The Gift & the Curse-2002
The Blueprint 2.1-2003
The Black Album-2003
Kingdom Come-2006

WU TANG CLAN:

Till sist så kommer det, förklaringen på det så ofta ovannämnda hip-hop kollektivet Wu Tang Clan.

Medlemmarna är:

- **Ghostface Killah** (född Dennis Coles, 1970) han har en distinkt, nästan abstrakt rap stil. Han är snabb på att skriva texter.
- **GZA** (född Gary Grice, 1966) han är äldst. Började rappa 1976 när hip-hop fortfarande var ett lokalt fenomen i New York. Han är känd för sin avslappnade stil.
- **Inspectah Deck** (född Jason Hunter, 1970) en av stjärnorna. Trots det inte lika känd nu som efter storhetstiden.
- **Masta Killa** (född Elgin Turner, 1969). Den enda som inte var rappare när allt började. GZA lärde upp honom.
- **Method Man** (född Clifford Smith, 1971) Den yngsta medlemmen och den mest lyckade karriären. Känd inom både musik o skådespeleri.
- **Oi' Dirty Bastard** (född Russell Jones, 1968 - 2004) - den mest unika o vilda medlemmen. Drog ofta polisens o fansens blickar till sig. Han var tillsammans med Method Man den mest populära i Wu Tang Clan. 2004 kollapsade han i deras studio och dog av en överdos.
- **Raekwon The Chef** (född Corey Woods, 1970) - smeknamnet kom av hans lyriska smak samt hans skicklighet att baka in kokain. Han har en aggressiv rap. Hans skiva "Only built 4 cuban linx..." är hyllad, hyllad, hyllad
- **RZA** (född Robert Diggs, 1969) - ***ledaren!*** Producenten, på senare tid har han fått in en fot i filmbranschen. Hans filmmusik kan höras ibland annat Quentin Tarantinos "Kill Bill".
- **U-God** (född Lamont Hawkins, 1970) - (a.k.a "Golden Arms") En av de mindre kända medlemmarna. Han skyllde på RZA till en början men de är sams nu. Anledningen till han är mindre känd är att han satt i fängelse under inspelningen av de flesta Wu Tang skivorna...

Wu Tang Clan blev under nittiotalet en av de största grupperna inom hip-hop/rap. De släppte skivan "Wu Tang Clan - 36 chambers" och succén var ett faktum. Under hela nittiotalet var de ofta förekommande i nyhetsrapporteringar då världen sällat skådat en rapgrupp av liknande slag.

Wu Tang Clan har haft ett sådant massivt inflytande på min musikaliska bakgrund. Så även om jag inte samplat låtar från dem specifikt så är de givna en förklaring. Många av rapparna i gruppen hade jag aldrig upptäckt om det inte vore för att jag intresserade mig så mycket av Wu Tang Clan som liten.

LÅTARNA:

Nu följer beskrivningen på hur låtarna kom till och om hur de är mixade. Det är slående hur många timmar jag har lagt ner på inte minst mixningen och editering. Klippa och fadea och dista och pitcha och panorera och muta och reversa, och timestretcha och slänga och återvända för att slänga igen och så vidare. Men så här blev det!

1. INTRO + AAA:

Innan självaste huvudpersonen tar ton är det ett intro som jag gjorde förra året inför en turné i Managua, Nicaragua. Det är lite hemligt så jag tänker inte berätta vad som händer i den, lyssna och förfasas (ett tips är att köra det baklänges). Efter introt som är cirka en minut så hör ni mig säga på finaste blekingska ”nu är det nummer itt”. Inspelningen är ifrån 1984 och det är jag, 3½ år gammal, och pappa som sitter med min nya leksak: kassetbandspelaren. Föga anade jag nog att just den inspelningen skulle inleda en helt annan inspelning 23 år senare!

Aaa är en låt som jag skrev för längesedan. Det var i början av 2006 som detta stycke kom till. Låten bygger i grund och botten på två olika beats från en Scarface samplings-cd. De två beaten timestretchade jag och hade faktiskt lite tur när jag märkte hur väl de bägge hihat sen fungerade ihop. Det hela blev ett mäktigt studsigt beat som jag senare skulle märka att det funkade super till Method Man/Redman's – Tear the Roof Of.

I sticket använde jag mig också av en Scarface-sampling där med lite mer 80-tals touch. Jag strävade efter att få en kontrast till det tunga versbeatet. Min tanke var att ett luftigare beat hade passat fint, gärna utan bas. Beatet som jag hade tur att hitta på Scarface cd-n passade som hand i handske. Det var luftigt, 80-talistiskt och bröt fint mot det studsiga versbeatet. Det kändes dock som om det fattades något i sticket! Jag prövade mig fram på en mängd olika instrument, bland andra: trombon, gitarr, rhodes, wurlitser, wah wah bas, kontrabas med flera. Till slut hittade jag det jag letade efter, min första keyboard som jag fick i julklapp 1988! Där fanns det där skönt softa och framförallt ÄKTA 80-tals ljuden. Bland annat använde jag mig av ett padljud samt pukor.

Till sist saknades bara pricken över i:et. Någon form av melodi, sång, rap eller solo. Vad som helst som kunde matcha detta hårda studsiga versbeat och samtidigt få sticket att låta som något av en refräng. Jag letade genom filerna som jag hade fått skickat till mig av min kära kompis, Lars Skoglund. Vips där låg den, en av mina absoluta favoriter: Method Man feat. Redman – Tear it Off. Två rappare som jag har lyssnat mycket på. Jag hoppades bara att tempot skulle vara något i närheten så att det fanns en möjlighet att timestretcha. Det visade sig att Bpm'et var 101. Vilken tur! Jag klippte ut bestämda delar som jag gillade med låten, och som jag tyckte var relevanta med min känsla för ”Aaa” och hittade dessutom väldigt snabbt den givna refrängen.

Refräng Redman & Method Man:

*Yo, yo tear the roof off
Yo, yo tear the roof off
Back off, don't make me shoot y'all
You don't want to fuck with us*

Method Man: Vers #2

*Get scanned, rip sand
With this stick style
Pistol, lick ground
Get off my dick now
Kick crowd, hot style...*

MIX:

Mixen på ”AAA” är en ganska invecklad historia. Det hela började ju med beatet på versen. De två olika beatsen timestretchade jag och fick de att passa mycket bra ihop. Jag lade dit en hård kompressor för att få till den stygga hihaten. Basen är två spår, ett ifrån en mjukvarusynt som heter Trilogy och det andra från min dåvarande synt Alesis Micron. Det är mycket syntstråkar på inspelningen, ett helt paket på säkert fem kanaler från ett annat program

som heter Reason och två spår från en mjukvara i Cubase. Som jag nämde ovan så har jag tagit ett pad ljud samt pukor till sticket från min gamla Yamaha PSS-170. Detta eftersom jag upptäckte syntens fantastiska nu under arbetets gång. Basen i sticket är två andra spår och ljud än i övriga låten, båda är ifrån Trilogy där det ena basljudet är kört genom ett filter och en ringmodulator. Slutligen är det ett chorus rhodes som spelar fjärdedelar i andra halvan på verserna.

Jag lade trummorna medvetet långt fram i mixen. Jag ville att trummor samt rap skulle dominera låten. Basen är långt bak mer som ett muller, framförallt i verserna. Samtliga stråkspåren panorerade jag fullt ut i höger och vänster högtalare för att få en fetare ljudbild då trumbeatet är i mono.

Totalt blev det 26 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Method Man & Redman - "Black Out" - Black Out - Def Jam Records

Janne Manninen 3½ år - Privat inspelning

2. VIDEO:

Med låten "Video" är det ungefär samma upplägg som på "Aaa". Det tycker jag avspeglas i de båda låtarnas sound och feeling. Därför lade jag dessa två låtar först på skivan för att få till en så stor helhet som möjligt. Det började med att jag tog tre olika beats från en samplings skiva av Scarface. Jag pusslade och trixade med timestretchning och fick tillslut fram ett grymt beat i 120bpm. Därefter använde jag mig av kontrabas (som jag spelade in hemma med en Clas Ohlsson mikrofon) och min då nyinköpta Alesis Micron. Wurlitzern kommer ifrån en Cubase plug som heter Lounge Lizard 2.

Jag var nyss hemkommen ifrån Åre där jag spelat groove-jazz med Jon Rekdal. Nu i efterhand märker jag att jag tydligt blev influerad av hans sätt att göra låtar. De flesta bygger på en basgång som ändras i tonart, väldigt modalt tänkt.

Efter halva låtens gång har jag samplat Pharell Williams och Jay-Z's låt Frontin'. Det jag har använt är bara Jay-Z's vers för jag tycker att den är så fantastisk! Han har ett helt unikt flow i sin rap och uttalet på vissa ord finner jag helt knäckande.

Jay-Z vers:

Everytime your name was brought up would act all nonchalant in front of an audience.

Like if you was just another shorty I put the naughty on. But uh, truth be told you do me for a loop, this Hov I'm too old to be frontin when I'm feeling Denzel...

Jag har senare använt denna låt till en reklamjingel för Toyota, då i en nedbantad version (medföljer på skivan), därav namnet "Video".

MIX:

Det jag gjorde först var trumbeatet. Det består av två olika filer. Det första som man hör i början utan hihat, bara baskagge, virvel och tamburin. Sen det andra som kommer in efter åtta takter som är ett lite mer slickare beat. Det ligger alltså två olika beats på varandra under versen. Det tredje trumbeatet jag använde mig av använde jag bara till att skapa trumfillen med. När detta trumbeat var färdigt exporterade jag hela det paketet och lade som en enda kanal, för att spara datorkraft. Kontran är ganska naturlig, lite kompressor bara...

Wurlitzern är två olika wurlitzer ljud. Ett mjukt som ligger i mitten och ett annat som hela tiden åker mellan vänster och höger högtalare. Detta märks knappt inte alls men det hjälper till att göra ljudet mycket, mycket större.

Leadljudet är väldigt rent från effekter jag har bara komprimerat det lite för att slippa oönskade toppar och dalar. Undantaget den vers som Jay-Z rappar i. Där har jag lagt en panoreringseffekt på hela syntpaketet. För att få till luft så att Jay-Z hörs. Och så slutligen lade jag ett delay på hela paketet som slut.

Totalt blev det 9 stycken spår att mixa.

Innehåller samplings från:

Pharell Williams/ Jay-Z – “Frontin” – Frontin’ – BMG
Scarface – “The Fix” – Warner

MELLANSPÅR #1:

Janne Manninen, 4 år gammal, läser bok! Jag tycker att det är så skönt när jag inte kan siffror och utbrister “nu är det kapitel SJU” och så hör man min pappa i bakgrunden “kapitel tre...” och jag, utan att bry mig: “kapitel tre”. Det låter grymt opretentiöst och glatt!

3. TOOST!:

Det här är en av mina favoriter på skivan. Detta mycket på grund av att jag förknippar refrängsamlingen med en väldigt härlig skidresa till Geilo i Norge. Nog om det... Det började med att jag loopade den samlingen (loopa = ta något i repris om och om igen) och testade att lägga på diverse instrument och melodier.

Min kompis Tage (eg. Tobias Tagesson) lade på livetrummor i vår replokal på Gärdet. Det var intressant att testa olika micktekniker för att se vilken som lät fetast! Till slut tror jag att vi fick till et hyfsat trumljud. Det var knäckande hur svårt det var att få till ett bra bastrummiljud! Nästintill omöjligt, med hjälp av Povel Ohlssons hembyggda bastrummick gick det efter mycket skruvande vägen.

Jag hade hittat en grym wail från sångerskan Brandy på nätet som jag testade att lägga på. Det passade bra som ”hook” innan varje refräng. Fick dock timestretcha den i värsta laget så den låter lite mysco på skivan (se ovan varför).

Mattias Fjellström som var hemma hos mig fick fria händer och föreslog nylonsträngat. Det blev en väldigt skön vibe på denna låten, lite melankoliskt. För att förstärka den melankoliska stämning lade jag på lite blekingsk dialekt i sticket som jag hittade på nätet. Det är någon gumma som påstår att på sommaren så fick hon plocka bär... Lite; *”hemlängtan goes hip-hop goes elektro goes spanien”*.

Utdrag ur refrängen med Young Buck & Ludacris:

Uh Ohhhhhh, Young Buck
Dirty South YO!
I Hear Him Talkin’, But He ‘Bout To Get
That Ass Stomp Watch, I Get The Club
Crunk, Im’a Make ‘Em Stomp
We Ain’t Playin’ Wanna Front, You Can
Get That Ass Stomp Do It Like Them

Dirty South Boys, Do, And Stomp
Now Where You From? Who The Boss?
Im’a Break Him Off Where You From?
Who The Boss? Lemme Break Him Off

Sista versen Ludacris:

Look In My Eyes, You Can Tell I Ain’t
Never Scared Poppin’ Them Thangs, I’m
Rockin My Chain Anywhere

MIX:

I denna låt utgick jag, tillskillnad ifrån de två första låtarna INTE ifrån ett beat. Utgången på ”Toost” var istället den grymma reggaesamlingen Eye of Danger. Jag tog fyra versioner på blåsriffet. Ett i vänsterhögaltare, ett i höger, ett i mitten och slutligen hela riffet som refräng. Blåsriffet är relativt förstört med mening. Jag har bitcrushat det (betyder att man gör ljudet sämre, 16bitars inspelning kan bli 6bitar). På refrängen lade jag också på lite chorus för att

göra ljudet lite mjukare och fylligare. För att få en enhetligare ljudbild bitcrushade jag även rhodes.

Basen kommer ifrån min alldeles fantastiska gamla synt, Yamaha CS-5. En gammal monofon vintagesynt. Jag lade på väldigt mycket noise på basljudet, det låter nästan som att det blåser om basen!

Samtliga syntljud kommer ifrån ovannämnda Yamaha. Men leadljuden är körda genom mitt pedalbord för basen, använt bland annat filter, distortion och oktavpedal för att få till grodljudet i versen. Angående nästan i parentes lite längre upp så finns det ett blippblopp ljud som kommer ifrån Yamaha PSS-170'n, återigen lite härligt 80-tals retro!

Sången är delvis timestretchad men framförallt extremt autotunad (autotune = man tvingar en ljudvåg att bli till exempel enbart i C-dur) för att få det att passa tonalt. Den nylonsträngade gitarren är bara eq'ad och med en gnutta reverb på.

Det som var absolut svårast med "Toost" var trummorna. Jag satt säkert i en vecka med att försöka få till ett ljud som passade till allt det andra. Antingen blev trummorna för dominanta och feta eller så blev dem för klena. Man skall ju inte höra att samplingen var först, trummorna ska ju vara grunden. Till slut tycker jag att jag fick fram ett skönt, soft men ändå fylligt trumljud. Eq'ade virveltrumman extremt för att få till ett 70-talistiskt ljud på den.

Totalt blev det 37 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

*Michigan & smiley - Eye of Danger - Studio one rockers - Studio one
Dialekt på nätet - www.swedia.ling.umu.se "gammal kvinna Jämshög"
Brandy - The boy is mine - Never say never - Atlantics
Young buck - Stomp - Straight outta cashville - Interscope*

4. SHOULDER HOLSTER:

Shoulder Holster skiljer sig från de andra låtarna på skivan det är nämligen en regelrätt cover. Låten är däremot totalt omarrangerad och harmoniserad. Lyssna gärna på originalet om Ni har tid. Anledningen till detta är att denna låten i sig länge har varit en favorit. Ända sedan jag hörde den för första gången hemma hos en kompis på Fridhems Folkhögskola i Svalöv har jag tyckt den var riktigt bra. Jag har länge tänkt att "den måste man ju spela" men det har aldrig blivit av. När nu examensarbetet närmade sig så visste jag direkt att "Shoulder Holster" är en låt som jag måste göra nu. Gruppen som gjort den heter Morcheeba.

Beatet är taget från en gammal Michael Jackson låt som heter Aint no sunshine. Jag hittade den på en LP hemma och kopplade Lp-spelaren direkt till datorn. Därav det knastriga, sköna och härliga soundet. Tanken var att försöka producera upp ett klassiskt 60/70-tals soulound. Det vill säga, sprakigt ljud, mer feeling än "spela rätt", så långt ifrån dagens ideal som möjligt och självklart; STRÅKAR! Till det tog jag hjälp av min flickvän, Hanna Höglind, som spelar fiol.

Basgången som jag hade som idé på versen visade sig passa in direkt! Det kändes coolt för den härstammar från år efter år av spelandes en helt annan låt på diverse hotell runt om i Stockholm. Jag brukar använda den basgången på låten "Feel like making love". Den har blivit lite av en trademark för Janne Manninen - bas.

Basgången på refrängen var något som växte fram efterhand. Jag satt med trumloopen och verkligen försökte pressa fram 60-tal, 60-tal, 60-tal. Blev fint till slut tycker jag själv. Basen dubbas under hela låten upp av Mattias Fjellström på gitarr som i mitten lägger ett härligt

gammalt soulsolo. Solot lade vi cirka fem gånger sen satt jag med saxen och klippte upp min version. Väldigt roligt... Frågan var ju bara sen, vem ska sjunga?

På denna låt var det i och för sig ingen fråga. Det har alltid varit så att jag tycker sångerskan i Morcheeba sjunger väldigt likt en kompis till mig, Carolina Wallin-Perez. Vi gick samtidigt på Fridhem och om hon ville så hade hennes stämman passat som en dröm. Hon ville...

MIX:

Shoulder Holster är en låt med många spår! Jag har dels de "vanliga" spåren i Cubase att mixa men även percussion och stråk i programmet Reason. Jag utgick dock ifrån att jag ville få bort det typiska 2007-ljudet och få till en gammal ljudbild. När jag lyssnade på mina gamla skivor framstod det klart och tydligt att en del av hemligheten var extrem panorering. Därför har jag överdivit samtliga panoreringar jag gjort. Det är inte en enda kanal som är lite i vänster eller lite i höger högtalare. Det är antingen eller; helt vänster, helt höger eller rakt i mitten.

Trummorna är, för en gångs skull, det jag jobbat på minst på denna låt. De föll sig givna eftersom de är samplat rakt ifrån en 70-tals LP. Basen är line´ad rakt in i datorn. Eftersom min Fender Telecaster är ifrån 1969 så behövdes det inte fixas så mycket där heller. Gitarrerna har jag lagt en plug på som heter Izotope Vinyl. Den fejkar en gammal vinylskiva där man kan ställa allt ifrån slitage, damm, sprickor och mekanikljud. Wurlitzern är återigen ifrån Cubase pluggen Lounge Lizard 2. Också den med vinylsimulator på.

Stråkarrangemanget har jag skrivit själv och det är en mix av Reason bakgrunder med syntstråk blandat med riktigt live stråk. Då har jag dubbat den översta och understa stämman. Ett vanligt koncept, inte minst vid livearrangemang.

Slutligen så var det mixningen av sången. Vi spelade in Carolina Wallin-Perez i stora studion på KMH och vi lade en lead med en över och en under stämman på refrängerna. Vi lade också en oktav dubb på själva leaden. Jag använde mig av motown tricket när jag mixade Carolinas sång. Det innebär att man kopierar sång spåret och på kopian lägger man en stenhård kompressor. Detta gör att sångljudet låter mycket äldre och skitigare. Något som passade in kanonbra i denna låt.

Totalt blev det 46 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Michael Jackson - "Aint no sunshine" - Got to be there - Motown

MELLANSPEL #2:

Ett litet mellanspel som är utfört helt och hållet live av mig hemma i Blekinge på min Yamaha PSS-170. Den innehåller ett skönt autokomp med tillhörande ackord. Så här är det inget pålägg för fem öre. Sen har jag mixat ner det lite så det låter som en gammal vinylskiva samt lagt på när Janne 3½ år leker Rulle.

5. LOVELY:

Låten "Lovely" är en lustig låt. Dels för att den är så gammal och jag har ändrat så mycket i den och dels för att trummorna tog mig så himla lång tid att göra! Det har varit en motsträvig låt, inte alls som Fiffo (se senare kapitel) som bara kom, tack vare våren. Jag har klippt och samplat och mixat och försökt få till en filterdel som inte alls blev som jag hade tänkt. Det var jättesvårt.

Tanken var att göra ett lite Fat Boy Slim liknande intro. Med filterdel som öppnades mer och mer. Det visade sig dock att det till slut blev bättre med en form av fade in och sen ha filterdelen som en form av mellanspel.

Filterdelen fungerar som följande. På min monofona synt, Yamaha CS-5 har jag en ingång som heter External in. Där kopplar jag in det ljud som kommer ut från datorn, hela mixen så att säga. Och ut från synten drar jag in i datorn igen. Så det ljud som innan var rent har nu Yamaha's filterdel på sig, se bilaga 1 och 2.

Det som saknades nu var något lite flippat i den så kallade versen. Efter mycket prövande av olika instrument fick jag till slut till det, ett skönt strängliknande ljud i en ljudbank i programmet Reason. Det passade perfekt in och lät samtidigt lite som pizzicato stråkar, vilket jag älskar. Jag körde detta ljudet genom ett filter samt panorerade ut det fullt i höger samt vänster högtalare och fick det att låta som en sorts delayeffekt.

Till sist var det bara den sköna sången från Busta Rhymes låt från 1996 – "It's a party", som skulle på! Då kändes äntligen, för första gången, BRA! Det är härligt vad vissa saker gör för en känsla, en feeling i en låt. Man kan säga att Busta verkligen räddade Lovely!

Vers #1

*UHH! Let me get down, do my thing.
I always bring, shit that always make your
ass swing. Holding down the fort while we
keep shit tight. Hit you with that bang shit
that keep you live all night...*

Vers #2

*I got my mind made up, c'mon you can
get it girl Come with me if you really wit
it girl Back to my dungeon shack, where
the party is at Where I can tickle your
nipples and your feminine fat...*

MIX:

Trummorna i "Lovely" är som på låtarna "AAA" och "Video" Scarface skivan. Också detta beat har jag gjort på samma sätt. Jag har tagit tre olika beats, timestretchat, hittat ett gemensamt tempo, och vips: Ett nytt eget beat (det är sista låten på detta vis, jag lovar)!

Bakgrunderna under refrängen är helt och hållet från programmet Reason. Jag har skruvat och fixat väldigt mycket i Reason men inte så mycket när väl filerna låg i Cubase. Leadsynten är min dåvarande Alesis Micron med lite reverb på.

Slutligen så har Mattias Fjellström spelat en så kallad e-bow på slutdelarna av refrängerna. En e-bow är en lite dosa som man sätter ovanför elgitarsträngarna så att strängen kommer i självsvängning och då slutar aldrig tonen att ringa.

"Lovely" har varit den svåraste av låtarna att mixa samtidigt som den lättaste. Svår därför att den var en riktigt knepig rackare att få till rätt sound på och introt var en lång kamp. Lättast därför att när trummorna var exporterade till en fil så var det väldigt få kanaler att röra sig med till skillnad från de övriga låtarna som jag producerat på skivan, SKÖNT!

Totalt blev det 11 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Busta Rhymes - It's a party feat Zhane - The Coming - Electra/Wea

6. ¿Nasty?:

¿Nasty? är en av de nyaste låtarna. Den skrev jag under våren 2007. Från början bestod låten endast av basgången. Ett basljud jag hittade på min Alesis Micron. Ett väldigt "knäppande" basljud som jag gillade stenhårt! Efter att jag hade suttit och spånat lite basgångar gjorde jag ett väldigt sparsmakat beat. Jag använde mig bara av Cubase SX egna 909-ljud (909 är en gammal klassisk trummaskin från 80-talet som användes frekvent i dåvarande hip-

hop produktioner). Sedan dubbade jag upp vissa slag med puk- och virvelsamplingar från min gamla Yamaha PSS-170.

Ackorden består av en Cubase-plug som simulerar Hammond B3 samt en stråk plug-in, också den ifrån Cubase. Dessa ackorden dubbas upp under Rhodes melodin av min Yamaha CS-5. Efter som den är monofon (man kan bara spela en ton åt gången) fick jag spela in stämman för stämman. Något som nästan enbart är en bra sak, då kan man senare mixa ton för ton i ett ackord, till exempel panorera, eq'a, ställa volymen och lägga effekter. Mycket smidigt!

Melodin är som jag nämnde ovan ett rhodes från Cubase-plug, en snedstämd stråksampler, Yamaha CS-5 och en mjukvarusynt med långt delay på. I "sticket" är det dubbla rhodes och stråkar.

Rappen jag valt kommer ifrån en Notorious B.I.G singel som släpptes efter hans död som heter Nasty Girl, därav namnet.

MIX:

¿Nasty? Var en relativt lätt låt att mixa ihop. Den består inte av så många spår och mitt soundideal var redan uppfyllt i och med det att jag hittade basljudet först. Dubbade upp beatet med min gamla Yamaha, så var det nästan klart. Jag har givetvis komprimerat det mesta och eq'at. Annars är det en ganska ren mix.

Jag har använt mig mycket av en Doubler effekt. Den gör att ett spår låter som två. Det vill säga gör den soundet fetare, Denna har jag använt på diverse partier i låten där jag tyckte det skulle "lyfta". Som sagt var, en ren och enkel mix. Kompressor, reverb och doubler + kärlek!

Totalt blev det 20 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Notorious B.I.G - Nasty Girl — Bad Boy Records.

7. DOLLODOLLY:

En låt som för mig började genom att jag var trött, riktigt trött. När jag blir trött så blir jag som ett litet barn, särskilt när det gäller låtar och upprepningar. Min flickvän gick runt och, lyckligt ovetandes, sjöng på Dolly Parton låten Marry Me. Jag fastnade för melodin i refrängen men bara första frasen. Jag sjöng den om och om igen och funderade över varför ingen hade samplat Dolly förut? Min flickvän funderade nog mest över om jag var riktig i hjärnan...

Det tog mig ganska lång tid att pussla in det som Marry Me skulle passa ihop med. Jag försökte en massa olika, jag ville ju liksom bevara det där countrystuket. Till slut hittade jag det, en annan Dolly Parton låt, så klart. Nämligen D.I.V.O.R.C.E. Från början skriven av Tammy Wynette men jag har bara hört den genom en "Best of Dolly Parton" - skiva.

Mycket klippa och klistra senare så hade jag delen färdig som jag trodde skulle bli huvuddelen av låten. Men saker går aldrig riktigt som man har tänkt sig. Det hela ändrades när Mattias Fjellström kom över till min lägenhet i Solna för att lägga på gitarr på vissa av mina låtar. När vi satt där och provade en massa olika riff så fick jag idén att testa med en mängd olika gitarrfigurer samtidigt. Lite så som Michael Jacksons album "Off the wall" är uppbyggt. Vi testade oss fram och märkte snabbt att det passade bra. Inte bara okej utan det blev helt fantastiskt! Så fantastiskt att det faktiskt blev det som blev låten, så kan det gå!

Trumkompet och groovet är snott rakt av, och med gott samvete, från Tower of Power. Beatet är däremot inte samplat utan det är inspelat live av Tobias Tagesson på Jerum, våren

2007. Vissa delar från låten Ebony Jam är dock kvar under bassolot. Namnet på låten kommer för övrigt från en mix av Dolly Parton och min och Tobias elektronika-duo som heter Dollo (www.myspace.com/dollodollo).

MIX:

Dollodolly visade sig vara en svår mixad låt. Den mesta av min tid gick nog åt till att mixa trumljud på denna envisa låt. Det var bland det svåraste jag gjort, att få till en bra ljudbild med de samplat delarna + livetrummor från Jerum/2007. Jag hade kunnat göra det lätt för mig och "förstört" ljudet genom olika vinyl-pluggar men jag ville inte ha det soundet på denna låten. Efter mycket om och men så lärde jag mig att reverb är bra på trummor... Jag lade på ett kort gate-reverb. Ljudet blev automatiskt mycket, mycket fetare.

Gitarerna i början består av två spår/spelad figur, en linesignal och en micksignal. Dessa två mixade jag ihop för att få ett varmare ljud. Intro är alltså åtta kanaler gitarr allt som allt. Dessa mixade jag ihop till ett spår där jag panorerade ut vissa gitarer fullt i höger och vänster högtalare och lade på en skön kompressor. Jag ville komma åt det där Dire Straits soundet.

Dollodolly är också den enda låten på detta examensarbete som innehåller ett regelrätt bassolo. Det lade jag till lite för att bjuda till och skoja lite med det faktum att på ett examensarbete måste det ju vara ett elbassolo... eller? Det är väldigt skojfullt mixat och jag har även dubblat solot för att få en fetare ljudbild i stereo.

Sista delen av låten har jag tagit olika strofer ur "Marry Me" av Dolly Parton och klippt och klistrat med. Jag har använt mig mycket av pitchshifter samt timeshifter. Det var svårt att få ihop tajmen på denna låt så att det stämde överens med trumkompet. Jag tvivlar på att Dolly använde sig av klick när dem spelade in denna låt så att det var lite klurigt. Till slut fick jag till det. Jag har även dubbat upp gitarrerna på den första delen med min Yamaha CS-5. Detta för att få till en syntigare effekt och ett varmare ljud. Som prick över i'et så tog jag Tobias hi-hat i refrängen och pitchade ner den en hel oktav. Det är den som låter som en påse nötter.

Totalt blev det 37 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Tower of Power - Ebony Jam - In the Slot - Warner bros.

Dolly Parton - marry me - Little Sparrow - Sanctuary Dolly Parton

Dolly Parton - D.I.V.O.R.C.E - Greatest Hits - Warner bros.

8. QUEEN BITCH:

Queen Bitch är min andra bearbetning av en annan artists låt på arbetet. Det är rakt igenom en hyllningslåt, inte till en, utan till en rad olika artister. De är: Jay Dee, Lil Kim, David Bowie och Common. Tanken slog mig för några år sedan när jag fick höra att Lil Kim hade gjort en skiva som hette Queen Bitch. Vad passande, tänkte min sluga hjärna, man borde slå ihop den grymma David Bowie låten med någon form av Lil Kim's inspelningar från skivan med samma namn. Dels för att det är så otippat att göra en David Bowie låt till R & B och dels för att det känns som om Lil Kim tänkte på det faktum det fanns en David Bowie låt som hette så när hon gjorde sitt album. För att få in en liten hyllning till mannen som gjort mitt favoritalbum, Common, klistrade jag även in lite fills från låten 1999. Hela låten börjar dock med ?uestlove's (trummis i hip-hop gruppen The Roots) hyllning till Jay-Dee från skivan Game Theory.

Common fills:

These record company niggas I don't like when I see em My ancestors, when I'm writin I see em, and talk Hopin in the promise land I can walk wit em Shitted on, Must've thought I was solo, the name just ain't the U-Ac No mo',

MIX:

Jag gjorde ganska snabbt om själva ackorden i låten från dur till moll (paralleller) och soundet blev extremt slickt. Jag tänkte till lite efter olika beats jag hade undangömda och kom att tänka på ett av mina favoritbeat, nämligen "The Skip" från Jay Dees skiva Vintage. Det passade klockrent i det tempot jag hade tänkt mig. Jag behövde inte timestretcha mycket alls. Jag blandade upp beatet med en hi-hat från The Temptations "Papa Was A Rolling Stone" i refrängen för att få ett litet lyft. Jag lade även till perkussion från programmet Reason. Jag fick använda mig av saxen också när jag kände att det var dags för ett trumfill. Då klippte jag ut slag från Jay-Dee beatet och klistrade in så som en trummis hade fillat. Sist av allt så tog jag 909 trumman från Cubase och dubbade alla bastrumme och virvelslag, FÄRDIGT!

Syntarna som hörs är Yamaha CS-5'an återigen. En synt som verkligen gått sig varm på denna skiva men en fantastisk synt! Där lade jag in intro och i de olika mellanspelen syntarna på samma sätt som bakgrunderna i låten "Nasty"? Det vill säga en syntstämma åt gången. Även basen är CS-5'an.

Mattias Fjellström spelar gitarr och lade en "singlestring" på versen och refrängen. Lite reverb ackord i sista versen samt en baklänges slinga... Den lade vi på så sätt att jag vände på hela låten så Mattias kunde spela till bakvända ackord. Sen vände jag tillbaka låten och då hamnar gitarren rätt fast baklänges. Dessutom så tog vi och kopplade Mattias Fender Telecaster genom filterdelen på min Yamaha CS-5 (se låten "Lovely") för att få till ett skönt syntigt ljud i de fill som finns i refrängerna. På slutet valde jag även att ha kvar Mattias skratt när jag råkade vrida på fullt filter.

Det som fattades nu var sången. Soundet var cleant, slickt och tillrättalagt, motsatsen till Bowie vilket kändes skönt! Jag ville ha en sångerska med en basig och mörk röst, så likt en gospelsångerska som möjligt. Därför frågade jag Matilda Lindell som jag känner sen min tid på Kungliga musikhögskolan om hon kunde tänka sig att sjunga. Jag editerade lite i texten och arrade om grunden men annars så känns det cool att ha gjort Janne Manninen varianten på David Bowies gamla klassiker Queen Bitch! Matilda lade totalt sex spår med sång, det var en över och en under stämma. Samt dubbar på alla sångspår. Allt för att få till det där tajta slicka soundet. Jag använde mig av panorerings effekter samt ett delay på vissa ord. Annars är sångljud mer eller mindre rakt av från stora studion på KMH.

Totalt blev det 43 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

The Temptations - Papa was a rolling stone - single - Warner music

Jay Dee - The skip - vol 2 vintage - BMG

Lil kim - "Suck my Dick" - Notorious K.i.m - Atlantic

Common / Sadat x -1999 -1999 - They Used to Say - Rawkus - Vinyl - 2002 - reissue 1999

The Roots - "Cant stop this" - Game Theory - Def Jam Records

MELLANSPEL #3:

Ett litet mellanspel som är en skön mix av favoritljuden från min synt Yamaha PSS-170 och Janne 3½ år. Jag sjunger Emil i Lönneberga samt Per Olsson hade en Bonnegård. Min egen favorit är: "och på den gården fanns en KO". Lyssna och njut.

9. WHAT?!:

"What" är en låt som jag gjorde efter jag lyssnat genom hip-hop gruppen The Roots nya album, "Game Theory". Det är en platta som bygger mycket på gamla funkbeats fast i upphettat ljud. Jag ville testa och se om det var möjligt att mixa så själv. Jag bad Tobias Tagesson spela ett känt komp baserat på en låt av James Brown, "Funky Drummer". Jag hade i samma veva varit inne i stan och köpt en ny skiva. Den var helt grym så jag tänkte att

denna skiva måste jag hedra, ta upp eller bara nämna i mitt examensarbete för den är så grym! Det är skivan "Rap Life" av artisten Tash. Han är en relativt okänd rap artist till skillnad mot till exempel Busta Rhymes. Därför är det extra kul att ta med någon som honom.

Det nästa som jag skrev var ackorden. De gjordes till skillnad mot alla de andra låtarna inte hemma vid min dator utan på ett piano i Borås. Tanken med dessa ackord var inte att få ihop dem med "Funky Drummer"-kompet utan tanken vara bara att det var en mäktig ackordföljd. Senare visade det sig att de två elementen passade kanon ihop! Som sagt var, en låt som från början enbart byggde på ett beat och en ackordföljd...

Tash vers:

My Likwit niggaz made a killin, We dropped three albums and got the whole world dancin on the ceiling, So I'm feelin like the villian that cracked that safe's combo, My nigga had some hoes, I told him shoot em through my condo, He shot em through, they peeped my CD through, They startin askin questions, but fuck the interview, What y'all really wanna do? They said, "Pop the Crist" I said you like rap? Well wrap ya mouth around this!
Rap niggas, young niggaz ballin, We on the motorcyles doin ninety down my hall and, with the gold chain swingin fallin to the street, This rap life got us buyin shit we don't need, We don't need the jet skis but let's buy em, just to try em, We splashin out the Lex and got all the ladies eyein, us now, and we don't fuck around with no wife Cause all my niggaz is livin the rap life

Raekwon the Chef percussion breakdown

Rap niggaz get money, press up and get hundreds, Be like all them niggaz on it, Which side rock the most, it don't matter cause it get notes, Meet you on the left side of the boat, Coast, drivin it most, we like where them niggaz go, We like everywhere, party where the fans go

MIX:

Jag tyckte att det var väldigt svårt att få till ett riktigt bra trumljud även på denna låt (se även Dollo Dolly). Det gick åt många, många timmar till att skruva ljud och byta pluggar och ställa in reverb. Till slut så blev jag nöjd. Jag strävade efter att få till ett så skitigt trumljud som möjligt men ändå att bevara trycket i soundet. Min utgångspunkt var The Roots nya skiva men efterhand kände jag att det var omöjligt då mitt grundljud från truminspelningarna från Jerum inte höll tillräckligt hög kvalitet för att ha sådana krav!

Basen är från min Alesis Micron, Ackorden spelas av ett torrt Wuritzer och ett med massor av delay på. Mattias Fjällström lade även på lite gitarr, vi hade ett lite U2 (irländsk poporkester) tänk. Det finns även med ett paket av dubbat Rhodes som spelar fjärdedelar. Dessa är endast med för att göra ljudet lite större.

Den största projektet med att mixa "WHAT?!" var det att jag körde inspelade saker ut genom min förstärkare hemma. Till exempel blipp-blopp synten och trummorna i introt är körda säkert tre gånger genom min förstärkare. Jag gjorde så att jag tog och skickade den rena syntsignalen från Cubase ut till min basförstärkare. Den mickade jag upp med min Clas Olsson mick och spelade in i Cubase igen. Jag gjorde så flera gånger för att se om jag kunde få fram ett gammalt skitigt sound. Och det blev ju i slutändan väldigt bra! Trumbakgrunden är också gjord på samma sätt med Cubase 909 genom min förstärkare x 3.

Totalt blev det 27 stycken spår att mixa.

Innehåller samplingar från:

Tash - "Rap Life" - Rap Life - Loud records

10. FIFIFO + OUTRO:

Fififo började jag jobba med tidigt på våren 2006. Det var lite av vårkänslor och en spontanfest som gjorde att denna låt kom till. Jag satt och grillade hemma i blekinge och lyssnade på en av mina favoritskivor, den självbetitlade Prince från 1987. Det är en av de funkigaste och mest svängiga skivor som finns (I wanna be your lover, Sexy Dancer, I feel for

you...) En riktig vårskiva... Tanken slog mig att jag borde ju verkligen ta tag i mitt examensarbete. Varför inte till och med skriva en riktig funkhyllning till våren? I Prince style.

Sagt och gjort... Jag satte mig med min gamla fender telecaster bas från 68 och började slappa lite hemma. Senare föll det sig så att det blev en mix av tre olika slappspår. Två oktavspår samt ett spår med tunga ettor. I trumprogrammet Stylus RMX hittade jag två bastrummor och en virvel + klapp som kändes Prince fast 2006.

Det satt ihop som en smäck med basgroovet. Då var versen klar. Självaste refrängen om man kan kalla den det kom till nästan av sig självt, jag satt på tåget upp och nynnade på den och tänkte det är ju en bra Prince låt det där, senare på kvällen när jag var framme i Stockholm visade det sig att det inte fanns någon Prince-låt som gick så, så då vart den min! Kanon... Det var en grym känsla faktiskt. Att ha skrivit något så hittigt. Det var första gången jag skrev något med någon form av melodi i.

Då hade jag min refräng samt versgroove. Det saknades dock något, jag tänkte till... det finns en annan grupp som också gör väldigt funkiga grooves, nämligen Daft Punk (fransk electroduo). Jag lyssnade in lite och funderade och reflekterade över vad det var som gjorde det hela så funkigt och härligt, vad var det egentligen jag gillade så skarpt med just Daft Punk? Jo: blåset. Det är ofta så kallade blås hits i deras musik. Små samplade prickar som man med fördel kan köra genom någon form av filterdel.

Sagt och gjort (igen), dags att leta blåsprickar. Vad har jag för skivor med mycket blås i? Hmm... "CURTIS MAYFIELD"! Tänkte jag. Nästan på direkten var det inlagt versprickar från låten Move on up av Curtis Mayfield.

Sista delen på låten, den flippade syntdelen var lite av ett experiment som kom till nästan ett halvår senare. Det var när jag hade fyndat min nya bassynt Yamaha CS-5 från 87 som den delen föll sig naturlig. Om man lyssnar på de gamla Prince-outrona så är det nästan alltid ett 3 minuters "flip"-parti där han går loss på samtliga instrument i studion (näja inte riktigt men nästan). Då fick jag idén om att jag hade ju bara vers + refräng på min vårfunklåt. Dags för ännu ett element, syntlek!

Det sista som kom till var självaste rappen. Dök ner i min samling och letade efter en mer upptempo rap. Svårt då de flesta rapbeats är kring 90 bpm men... jag hittade en låt med rapartisten Nas som heter "You owe me". Den låg inte alls så långt från Fiffo's tempo. "You owe me" kommer från skivan Nastradamus en skiva som den numera populära Timbaland har producerat.

Utdrag ur text vers#2:

*Nas, and Nas's the alias
Everything platinum I glow
Cadillac trucks pulling up to the do'
On top out the car, lounge at the bar.
We spent a thou', we wild, look at how
rowdy we are Feel like a million dollars,
feel me holler To the max with the Benz
and chrome wheeled Impalas
Thugs and renta's, to the playas and
balers Sexy mamas, fly ladies lookin'
proper, Look good enough to be taken
shoppin' Earrings, bracelets, now you
rocking Your body's so nice that I give
you this option Let you wear my big chain
if we get it popping Look good enough to
be taken shoppin' Earrings, bracelets, now
you rocking Your body's so nice that I
give you this option Let you wear my big
chain if we get it popping*

SLUTORD:

Det har varit en lång resa "in the making of" som samtliga rappgubbar ovan hade sagt. Det som har varit mest slående är hur oändligt med tid detta projekt har tagit. Det har varit många sena nätter, många timmar framför datorskärmen och många timmar med lyssnande. Det har dock varit kul att se om jag hade möjlighet att spela in och mixa en färdig produkt. Något som jag med detta projekt tycker mig ha bevisat att jag har. Vissa låtar är jag mer nöjd med än andra men samtliga tio låtar har alla lärt mig något nytt. De låtarna som jag verkligen är mest nöjd med är "Aaa", "Shoulder Holster", "Queen Bitch" och "Fiffo". De är låtar som funkar bäst som en helhet och soundet på de låtarna känns väldigt enhetligt och äkta. De som jag är minst nöjd med är de som har varit svårast att mixa. Jag känner inte att jag blivit hundra procentigt nöjd med vissa av låtarna och det beror på att själva mixningen i sig har varit så svår. Däremot är det inte sagt att om några år kanske det är de som jag gillar bäst. I nuläget är det svårt att ha distans till dem låtarna, man lyssnar bara efter fel... Det har varit väldigt nyttigt att sitta själv och ratta ljud, ställa in pluggar, leta efter sound och beats och klippa och klistra. Man känner sig lite som gud när man sitter med saxen och klipper trumloopar, gitarrpålägg och sång. Man kan liksom för en gångs skull göra som man själv vill (ja, jag är basist).

Om jag skulle göra om detta arbete så vet jag inte om jag hade gjort det. Det har tagit sådan tid. De senaste månaderna har jag nog jobbat runt 8 timmar/dag vid datorn. Då ska jag inte ta upp de otaliga timmar jag har suttit med låtarna innan i 2006. Däremot inte sagt att jag ångrar något. Jag har lärt mig massor! Det jag har lärt mig är att spela in, mixa och mastra TAR TID! Det jag i sådana fall skulle ha gjort annorlunda vore att ta fett betalt för jobbet (något som Kungliga musikhögskolan skulle blir förvånade över). Det jag har fått större koll på är hur man mickar upp olika instrument. Det hade gått dubbelt så snabbt om jag hade gjort om detta arbete idag. Dessutom har jag fått mycket mera koll på musikprogrammet Cubase. Jag kan nästan alla snabbkommandon och jag har lärt mig mer om hur man mixar ihop en ljudbild.

Det har varit extremt lärorikt, frustrerande, eggande, givande, tacksamt och kul! Bara som en sådan sak att kunna välja bland de artister jag finner bäst i världen och göra egna produktioner med dem, det är ju helt grymt! Det har varit jättekul att leta information om mina hjältar på nätet och läsa om deras bråk och bakgrunder. En slutsats är ju att nästan samtliga amerikanska rappare är uppvuxna utan fadersgestalter. Kan det månne förklara allt tjat om "bitches & hoes" i deras texter?

Det jag har saknat är ett riktigt arbetsrum med ett stort mixerbord, högtalare (gissa antalet timmar jag haft mina sunkiga Sennheiser HD-202 hörlurar på mig under detta arbete!) och varför inte en espressomaskin? Men det är det jag nu med detta arbete siktar på. Uppföljningen blir att som produkt för JaMa-production (mitt bolag) skicka ut denna CD till först och främst alla de artister som jag samplat (och hoppas att dem inte stämmer skiten ur mig) men även till reklambyråer, tv-stationer, radio, klubbar och studios. Allt för att försöka få in en fot i branschen. På så sätt har detta arbete varit en fantastisk möjlighet för mig att jobba fram ett rejäl portfolio. Nu får jag se hur det går...

Trevlig lyssning och om ni får tråkigt kan ni alltid kolla på reklamvideon som ligger på samma skiva.

Janne Manninen

Notering: Filmen ligger som spår #1 på skivan och fungerar enbart i PC-datorer **EJ** Macintosh. Själva skivan i sig börjar följaktligen på spår #2.

MIN UTRUSTNING:

PC med Cubase Sx 3

Fender telecaster elbas -68

Yamaha CS-5 monofon synt -88

Yamaha pss-170 FM-synt -92

Kontrabas/Tyskland - 50

Alesis Micron - 2006

Mikrofon Okay II DM-204

KÄLLOR INTERNET:

www.cdnnow.com

<http://junior.apk.net/~tofu/pix/cs5.jpg>

www.en.wikipedia.org

www.method-man.com

www.freshnessmag.com

ORDLISTA:

TIMESTRETCHNING:

Timestretch är en term som innebär precis vad det låter. Man sträcker på tiden. Det vill säga att man ändrar hastigheten/varaktigheten på en audio fil utan att för den sakens skull ändra pitchen/tonhöjden.

Timestretchning används mycket inom elektronisk musik när man gör Remixer på andras låtar. Timestretchning används mycket flitigt på radio och tv där man vill ha reklamjingle till exakt 30 alternativt 60 sekunder (främst i USA) utan att ändra på tonhöjd och pitch. Timestretchning används också vanligtvis av musiker som vill studera svåra och snabba passager i musik. Där man kan ta ner tempot till en fjärdedel utan att ändra på tonerna som spelas.

Som regel kan man ändra tempot med ungefär ($\pm 20\%$). Det blir lätt omusikaliskt och ljudet blir även ganska knastrigt och fult om man överstiger det.

PITCHSHIFT:

Man kan säga att pitchshiftning är raka motsatsen till timestretchning. När man pitchshiftar ändrar man således tonhöjden och tonarten på en ljudfil. Man påverkar aldrig själva tempot. Samma regel gäller i pitchshiftning som i timestretchning alltså, $\pm 20\%$ utan det börjar låta konstigt.

BPM

Bpm är en förkortning av orden, Beats Per Minute (slag per minut). En tempoangivelse då man räknar de antal slag med fast puls som hinns med under en minut. Det blev ett mycket populärt begrepp under discoeran. Det var då (och är fortfarande) användbart för dåtidens DJ's att mixa låtar till ett enda flöde.

Om det är stora skillnader i bpm-tal är det vanligast att dubblera eller halvera eftervarande låt då samma regel gäller för bpm som för timestretchning. $\pm 20\%$ är en bra gräns. Människans öra kan urskilja upp till 900 bpm efter det blir det en ton (runt 1200bpm = 20hz)
Genremässigt typiska bpm's är:

Hip hop 70-110
House 110-140
Jungle 140-190
Speedcore 200->

EQ'A:

Eq'a är en förkortning av equalisera. En equalizer är något var man har på sin stereo utan att kanske själv veta om det. På en stereo brukar det ibland även heta Bass och Treble, alltså bas och diskant. En EQ i ett musikprogram är mycket mer detaljerad än en hemma stereo men själva grundidén är densamma. Man skär bort frekvenser i ljudet som man tycker låter illa och man förstärker frekvenser som man gillar.

FADE:

Att fade'a innebär att man antingen låter en ljudfil sakta tona upp i ljudvolym alternativt successivt tona ner.

DIST:

Dist kommer från engelskans distortion. Alltså att man förstör ett ljud. Det är precis det man gör. En ljudfils vågor hackas upp av ett särskilt program och ljudet i slutändan blir väldigt rått och elakt. Samtliga gitarrister inom hårdrockens värld använder sig av dist på sina gitarrer. Justin Timberlake använde sig av dist på sin sång på senaste singeln "Sexy Back".

PANORERA:

När man panorerar i ett musikprogram så flyttar man ljudet dit man vill ha det i ljudbilden. Det rör sig om vänster till höger. Man brukar mäta det i *100-vänster* upp till 0, där det är i mitten, ut till *100-höger*.

MUTE:

Mute'a betyder att man stänger av allt ljud plötsligt och abrupt. Sådana effekter är mycket vanliga i musikprogram där man kan automatisera en mute-ning och slippa göra den för hand varje gång.

REVERSE:

Reverse'a kommer även det från engelskan. Det är helt enkelt när man tar en inspelad ljudfil och vänder på den...

MONO/STEREO:

Mono och stereo är beskrivningen av en ljudfil. För längesedan, på 50-talet, var alla skivor som släpptes i mono. Mono betyder ett, det är således en enda ljudkanal. Senare kom stereo, det betyder flera. Från början var det enbart vänster och höger men i dagsläget har det ju som bekant kommit både 5.1 och 7.1 ljudsystem (de kallas surround).

MJUKVARA:

En mjukvara är motsatsen till hårdvara. Med mjukvara så menas i datorvärlden program eller tillbehör. Till exempel olika reverb eller olika timestretchningsprogram.

DOUBLER:

En doubler är ett exempel på en mjukvara. Det finns en mängd olika märken ute på marknaden men grundtanken är densamma. Den tar en ljudfil och gör om den så det låter som om det är upp till fyra olika dubbar. Denna effekt är mycket användbar när man vill göra en ljudbild så stor som möjligt.

BEAT:

Med "ett beat" inom hiphopen så betyder det samma som "ett komp". Ett beat är alltså ett trumkomp som går om och om igen i en monoton loop.

HOOKS:

En hook är en melodislinga som man minns. Något som fastnar på minnet första gången man hör det. Ett exempel på en hook är syntintrot på Final Countdown.

DRIVE BY:

Drive by kommer ifrån USA. Ordagrant betyder det kör förbi och det är också det man gör. Skillnaden är bara den att man gör det med en k-pist i hand. Syftet är att skjuta ihjäl någon och samtidigt smidigt kunna fly från brottsplatsen. Därför skjuter man i samma veva som man kör förbi offret. Alltså: drive by.

INDIESCEN:

Indie betyder okommersiellt och underground. Det finns olika sorters musikstilar som kan vara indie. Den vanligaste i Sverige är indiepopen.

BITCHES AND HOES:

Är det något som nämns ofta i amerikansk hiphop så är det just bitches and hoes. Det är en form av slang. Lika troligt som att Per Gessle skriker ”kom igen” på en spelning lika troligt är det att en amerikansk rappare skriker ”bitches and hoes” under sin. Ordagrant betyder det slynor och horor.

BILAGA 1:

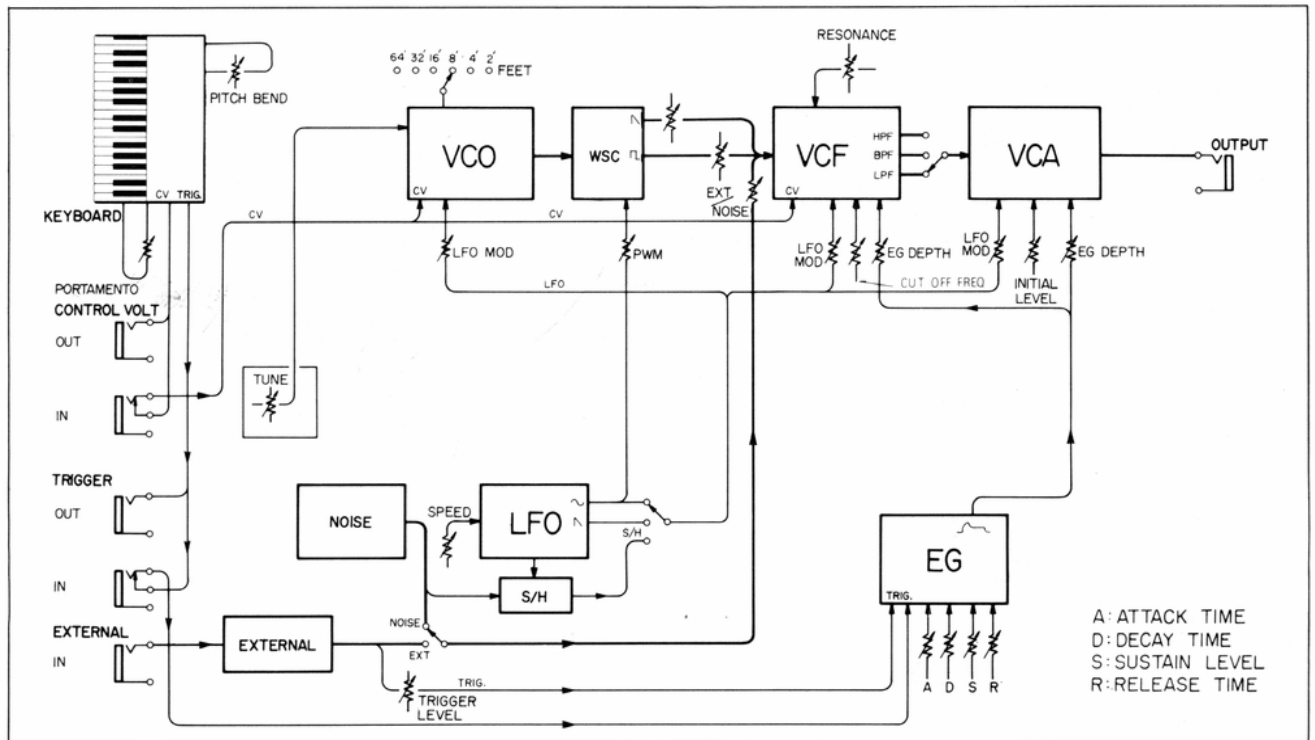

- närbild på Yamaha CS-5 filterdel.

BILAGA 2:

BLOCK DIAGRAM/SPECIFICATIONS

BLOCK DIAGRAM

-tekniskt schema över hur Yamaha CS-5 är byggd inuti.